

מ"ת 46232/11/21 - היועצת המשפטית לממשלה נגד פבל קוטלר, יורי דשבסקי, נמרוד בלכמן, חן גיל מלכה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 46232-11-21 מדינת ישראל נ' קוטלר(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט אברהם רובין

המבקשת היועצת המשפטית לממשלה

נגד

המשיבים

פבל קוטלר,

יורי דשבסקי,

נמרוד בלכמן,

חן גיל מלכה,

החלטה בעניין משיב 1

1. לפניי בקשתו של משיב 1 (להלן - "המשיב"), לפיה יותר לו לצאת ממקום מעצרו באיזוק אלקטרוני, בימים א - ה מהשעה 08:00 ועד לשעה 19:00, כדי לעבוד בבית חמו וחמותו, אשר יפקחו עליו. יצוין כי החם והחמות כבר אושרו כמפקחים במסגרת מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני, אלא שעתה מבקש המשיב כי בחלק משעות היממה יותר להם לפקח עליו בביתם ללא פיקוח אלקטרוני. על פי המבוקש, ביתר שעות היממה ימשיך המשיב לשהות בביתו במעצר באיזוק אלקטרוני ובפיקוח אנושי. להלן נעמוד בקיצור נמרץ על עיקרי השתלשלות העניינים הארוכה בעניינו של המשיב.

2. נגד המשיב הוגשה בקשת הסגרה וכן בקשה למעצרו עד לתום הליכי ההסגרה. הבקשות הוגשו על בסיס חשד לפיו המשיב היה שותף בכיר למיזם עברייני שבמסגרתו בוצעו עבירות מרמה רחבות היקף כלפי משקיעים בגרמניה ובארצות אחרות, זאת באמצעות הפעלת מערך אתרי אינטרנט שנחזו להיות פלטפורמות מסחר להשקעה במוצרים פיננסיים שונים. סמוך לאחר הגשת הבקשות הורה בית המשפט, ביום 25.11.21, על מעצרו של המשיב, וכן על מעצרו של המשיבים האחרים, באיזוק אלקטרוני ובפיקוח אנושי.

ביום 2.10.22 הגיש המשיב בקשה לביטול האיזוק האלקטרוני. הבקשה נדונה ביום 15.11.22, ולאחר שהצדדים הגיעו להסכמות מסוימות נותרה במחלוקת משאלתו של המשיב לפיה יותר לו שהות בביתו באיזוק אלקטרוני ללא פיקוח אנושי. בתום הדיון ניתנה החלטה המקבלת את בקשת המשיב בעניין זה. המבקשת הגישה ערר על ההחלטה והערר התקבל (בש"פ 7833/22) **היועצת המשפטית לממשלה נ' קוטלר** מפי כב' השופט אלרון (28.11.22).

בו ביום בו ניתנה ההחלטה בערר, הגיש המשיב את הבקשה שלפניי. הצדדים בקשו כי הכרעה בבקשה תינתן על יסוד הכתובים.

3. דין הבקשה להידחות.

נקודת המוצא היא שפתיחת חלונות קבועים לשעות ממושכות באיזוק האלקטרוני שבו נתון אדם, איננה מתיישבת עם אופיו ומהותו של המעצר באיזוק אלקטרוני, אשר כשמו כן הוא, מעצר. אכן, זו איננה בהכרח נקודת הסיום. המחוקק הסמיך את בית המשפט להתיר לחשוד העצור באיזוק לצאת ממקום המעצרו למטרות שונות המפורטות בסעיף 22(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, לרבות, במקרים חריגים, לצורך עבודה (ראו - סעיף 22(2) לחוק). בהחלטתו האמורה בנוגע למשיב (בש"פ 7833/22), עמד בית המשפט העליון על כך שהפרשייה בה מעורב, לפי הנתען, המשיב, היא פרשייה מסועפת וסבוכה, שבעטייה נגרם לפי ההערכה נזק של עשרות מיליוני אירו (פסקה 12 להחלטה). בית המשפט גם עמד על תפקידו של המשיב כמנהל בכיר בקבוצה (שם). בית המשפט קבע כי בנסיבות העניין מתקיים בעניינו של המשיב חשש ההימלטות מוגבר, מעבר לחשש האינהרנטי הקיים בתיקי הסגרה, זאת לנוכח תפקידו הבכיר של המשיב בקבוצה, מערך הקשרים והתשתית שהוקמה עבור פעילות הקבוצה בחו"ל, סכומי הכסף המשמעותיים שהרוויח לכאורה המשיב, ועונש המאסר הצפוי למשיב אם יורשע (פסקה 13 להחלטה). בית המשפט הוסיף וקבע, כי היבטי התכחוס והתרמית שיש במעשים המיוחסים למשיב, מלמדים על מסוכנות וחשש לביצוע עבירות דומות מצדו (שם). לנוכח האמור קבע בית המשפט בהחלטתו כי: **"המענה הראוי לחשש מפני הימלטות המשיב ולמסוכנות הנשקפת ממנו הוא מעצר אלקטרוני תחת פיקוח אנושי"** (שם).

המשיב נתון במעצר באיזוק אלקטרוני תקופה ארוכה. כתוצאה מכך נגרם קושי של ממש למשיב ולמפקחיו. ברם, כאמור בהחלטת בית המשפט העליון, אין בשיקולים אלו כדי להכריע את הכף (פסקאות 14-15 להחלטה).

העולה מן האמור הוא, כי אין עילה המצדיקה להיעתר לבקשה, מה גם שחלק מהקשיים עליהם הצביע המשיב יכול לבוא על פתורו, גם אם הדבר כרוך בקשיים, על ידי כך שחמו וחמותו יפקחו עליו במקום המעצר הנוכחי, או על ידי מציאת מפקח אנושי מתאים נוסף.

4. לנוכח כל האמור אין בידי להיעתר למבוקש, ועל כן הבקשה נדחית. המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.